

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

Articulus I. De variis donationibus inter Conjuges.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](#)

QUÆSTIO XX.

In Titulum XX. De donationibus inter Virum
& Uxorem; & de dote post divorcium restituenda.

Dicas quæstiones contineri hoc titulo, ex Rubrica liquet; de utraque copiosè agunt Legistæ in eodem titulo in ff. & Cod. tum etiam in titulo de jure dotum. Nos, quantum est instituti nostri, de prima quæstione agemus, primâ; & alterâ parte de seunda.

PARS I.

De donationibus inter Virum,
& Uxorem.

2685. Circa præsentem materiam innúmeræ sunt dubitationes, quibus non raro anguntur conjuges ab obitu alterius, an hæc vel illa lícet retineant, aut de iis disponant? quæ vel ante nuptias, vel durante coniugio ab altero acceperunt, affectu quandoque potius dandi, donandi que facilitatem promovente, quām honestate liberalitatis exercendæ: de his igitur in præsens, quantum ad traditionem eorum, quæ sacræ canonibus convenientia sunt, agemus breviter.

ARTICULUS I.

De variis donationibus inter
Conjuges.

2686. Varias inter coniuges donationes tum ante, tum constante matrimonio, intervenire, in comperto est; nonque tamen in singularum definitionibus, seu vocum, quibus appellantur, usurpatione Doctores convenire, certum est. Ut, quod hoc titulo principale est, rectius resolvamus, de iis prius, tum in genere; tum in specie dicemus. *Donatio* igitur, quæ inter conjuges, vel futuros, vel præsen-

tes, intervenire potest, alia est *simplex* (quæ nimirum fit merè gratis ac liberaliter L. 1. ff. de donat.) Et hæc est *donatio proprie*, nec aliâ causâ eger, nisi liberalitate donantis. Nam hæc est proprie causa donandi: alia est *ex causa*, nimirus aliâ, quām puræ liberalitatis, qualis est 1. quæ fit in Sponsalium fidem, & promissi matrimonii argumentum, atque finalitatem, ut notat Zoësius in ff. de sponsal. v. 7. & dicitur *Arrba*.

2. quæ fit inter Sponsos spe futuri matrimonii, & ejus causâ, ut notat Sanchez lib. 6. hic. D. 1. à num. 1. & dici sole à nonnullis *sponsalitia largitas*, seu *donatio ad nuptias*; à quibusdam *dotalitium*, ut notavimus superius num. 1593. vel etiam *donatio propter nuptias*, nimirum eram intuitu, ac spe. Huic aliqui annuerant *dotalitium*, sumendo illud, pro quodam usu fructu, à marito Uxori constituto in bonis suis post mortem, in dicti compensationem; nimirum ad decentem ejus sustentationem tempore videtur, ut notat Wesenbecius ad ff. de jure dot. & teste Berlichio *practicar*. *conclus*. p. 1. *conclus*. 50. num. 45. durat ad dies vita viduæ; vocaturque à nonnullis *Vitalium*.

Inter donationes ex causa, numerat P. Robert König b. t. p. 1. §. 8. num. 1. *pnam conventionalem*, ubi, saltem implicite, docet, quod eam Sponsalia non admittant etiam in casu, quo Sponsa, vel etiam Sponsa sine justa causa recedit à Sponsalibus. Hoc enim denotant eis verba: *pnam conventionalem* *Sponsalia non admittunt*; *presentim* si ita adjudicatur etiam, qui ex justa causa refilit, tenetur ad solutionem poenæ. Nam particularia *presentim* denotat, eam à Sponsalibus

non admitei etiam in casu injustæ resiliencie; majori tamen ratione, ubi resiliatur justæ, ut in simili noravimus supra; sed pro casu injustæ resiliencie probabilius est oppositum, secundum dicta à num. 151. Inter donationes ex causa, numeratur etiam remuneratoria, quæ sit causâ meritorum; antidoralis, quæ causâ gratitudinis; propter nuptias, de qua diximus superius; Morgengeba, quæ in remunerationem pudicitie; seu donum matutinale; quod maritus altero nupciarum die largitur neonuptæ pro thesauro pudicitia.

ARTICULUS II.

An, & quæ donatio inter conjuges sit invalida?

1689. Communis regula est, donationem, quæ sit inter conjuges, constante matrimonio regulariter, invalidam esse, prout habetur c. fin. b. t. Verba hujus capituli, in quanum spectant primam parrem rubricæ, sunt: *donatio, quæ, constante matrimonio, inter conjuges, dicitur esse facta (ex quo alter locupletior, & pauperior alter efficitur) firmatatem non habet, nisi donatoris obitu confirmetur; quæ tamen penitus evanescit, si revocetur ab eo tacite, vel expresse, vel, qui donatum accepit, prius debitum nature solvat.* Hæc constitutio emanavit à Gregor. IX. pro terris Ecclesiæ, qui à nemine consuls, eam ex principio juris Cæsarei deduxit, ut notat Gonzalez ad cit. c. fin. num. 1. dixi, regulariter, propter multas limitationes, quibus subest ea regula, de quibus in sequentibus, & patet ex ipsis terminis, quibus in textu modificatur.

1690. Porro ad rectam dicendorum intellegentiam not. 1. dupliciter fieri posse, adum aliquid esse invalidum. 1. positivè, ut idem sit, ac omnino nullum. 2. precisiō, seu privativè, ut idem sit, ac non-dum omnino firmum. Ex hoc vides, in citato textu non dici, eam donationem esse positivè invalidam; sed tantum privativè, nimis non firmam, cùm antedonantis mortem revocari possit, aut præmortuo donatario expiret, nec firmatatem ante donantis obitum obtineat.

Tom. IV.

Not. 2. in cit. c. fin. non prohiberi 1691. donationem inter conjuges sic, ut nisi donatio donatoris obitu confirmetur, firmitatem non habeat, quando ex tali donatione recipiens non evadit locupletior, & donans pauperior, ut clarè patet ex textu in c. fin. ibi: *donatio inter conjuges constante matrimonio facta (ex qua alter locupletior, & pauperior alter efficitur) firmatatem non habet, nisi donatoris obitu confirmetur.*

Not. 3. tunc donantem censeri pau- 1692. periorem fieri, quando donat de sua sub-

stantia, sic ut diminuatur patrimonium. L. si sponsus. s. §. si maritus, ibi: neque enim pauperior sit, qui non acquirit; sed qui de patrimonio suo depositus, sive dedidit ff. b. t. ita Sanchez lib. 6. hic D. 4. num. 1. ibi: *pauperior non sit, qui non acquirit, sed qui de patrimonio suo aliquid depositus econtra locupletari, idem est, ac locupletiorem fieri.* L. 17. ff. de donat. inter Vir. & Uxor. Locuples autem idem est, ac locorum plenus, qui scilicet pleraque loca, id est, multas possessiones habet. Et ideo in jure locuples est, qui satis, & idonee habet pro magnitudine rei, quæ petitur. L. quos. ff. de Verbor. signif. sic Petyra in Elucidar. L. 2. n. 582.

Not. 4. inter rationes, ob quas ejus- 1693. modi donatio inter conjuges prohibetur, primam asserriab Ulpiano, in L. 1. ff. b. t. ne mutuo amore invicem solliarentur conjuges, donationibus non temperantes, sed profusa erga se facilitates; id est, ne promiscui donationibus ob amorem mutuum alter alteri usque ad egestatem donec. Nam deliramenta Uxoris sepius cogunt maritum contra proprium sanguinem judicium ferre L. 4. C. de inoffic. testam. Præter eam, communiter etiam assignantur istæ: ne conjugalis concordia pretio conciliati videtur. L. 3. ff. b. t. ne scilicet sit venalis gratia lecti; ne decrescat cura liberorum; ne insano affectu laxentur frœna &c.

Not. 5. dictum textum c. fin. procedere solùm de donatione inter viros, si enim fiat causâ mortis, valet, L. si cui. 9. in fin. L. si cum 27. §. Ex quibus. ff. b. t. L. tibi ita donatur. 27. ff. de donat. caus. mort. L. Servus Uxor. 76. ff. de hered. in situend. Sic Arosta in c. Si Pater V. Lega- Hhh. vlt